

PÄRSKE 140

PÄRSKE 1/2009

Toimitus ja taitto

Heidi Kock, Reija Lång, Riitta Hämäläinen, parske@helsinginmelojat.fi

Kansi

Kyylle kyytiä Tukholman retkellä. Kuva Jukka Honkala/Valokuvakilpailun satoa.

PÄRSKE 1/09

Pääkirjoitus	s. 3
Hallituksen uudet jäsenet	s. 4
Retki Tukholman Saaristoon 2008	s. 6
Vankilan oppeja talvimelontaan	s. 10
Tulevia tapahtumia	s. 12
Koulutusryhmän uutisia	s. 13
Tiedotteita, HeMen toimihenkilöt	s. 14
HeMen maksut 2009	s. 16

Kanoottivajat

Soutustadion SS (valkea betonirakennus)
Mustikkamaa MM (puutalo Mustikkamaan sillan länsipuolella)

HeMen hallitus vuonna 2009**Puheenjohtaja**

Eeva Hagel

eeva.hagel@kolumbus.fi, p. 0400-774520

Varapuheenjohtaja

Juha Koivisto

juha.koivisto@iki.fi

Hallituksen sihteeri

Anna Pelander

anna.pelander@helsinki.fi

Muut jäsenet

Sampo Carlenius

Kai Koch

Timo Korvola

Reija Lång

Teemu Puha

Ilkka Salmi

sampo.carlenius@iki.fi

kai.koch@taloverkot.fi, p. 050-4317301

timo.korvola@iki.fi

remalang@gmail.com

teppuha@gmail.com, p. 050-3607626

ilkka.salmi@iki.fi

- PÄÄKIRJOITUS -

Talviauringon paistaessa jäälle ei heti tule ajatelleeksi, että melontakauden alkuun on enää pieni tovi. Suurin osa meistä suuntaa vesille vasta niiden hieman lämmentyä touko-kesäkuussa, mutta innokkaimmat ovat liikkeellä heti, kun avovesi pilkottaa jäiden takaa.

Kaikille kevättä on kuitenkin loistavaa aikaa ryhtyä suunnittelemaan tulevan kesän retkiä ja reittejä ja alkaa totuttaa kehoaan melontaan joko kuntoilun tai seuran uimahallivuorojen avulla. Kauteen valmistautuminen edellisen kauden muisteleminen ja uusine haasteineen on harrastuksen puoli iloa.

Kuluttajien ekologisesta jalanjäljestä on kirjoitettu paljon kevään aikana, ja melonta on hyvä harrastus myös siinä mielessä. Kanootin jälkeen jättämä vana ei juurikaan kuormita ympäristöä. Vana johtaa luontonautinnon luo, ja kukin voi tehdä siitä omanlaisensa.

Kärsivällisyyttä kauden odotteluun ja inspiraatiota uusien haasteiden keksimiseen!

terveisin Pärskén toimitus

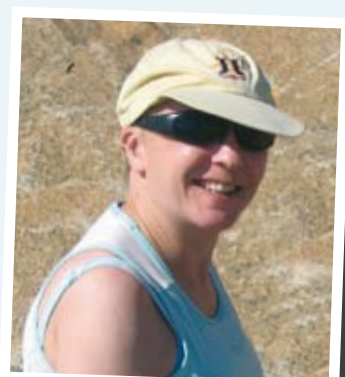
Kuva: Jukka Linnonmaa/Kuvakilpailun satoa.
"Merirosvot hyökkäsivät melojien kimppuun Suomenlahdella."

HEMEN HALLITUKSEN UUDET JÄSENET

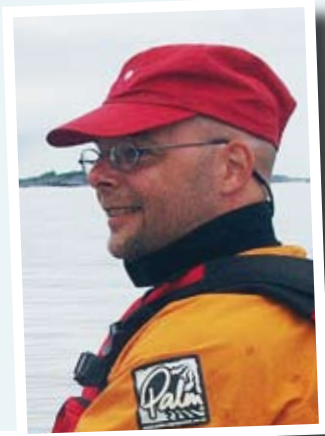
Pärske kysyi:

- 1) Milloin aloitit melonnan? Mikä innosti kokeilemaan?
- 2) Milloin liityit HeMe:en?
- 3) Millainen meloja olet?
- 4) Mikä on mielestäsi parasta melonnassa?
- 5) Mitkä ovat terveisesi jäsenille?

ANNA PELANDER

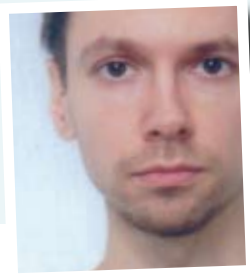
- 1) Loppukesällä 2007. Monivuotinen haave toteutui monen yhteensattuman seurauksena. Kaikki alkoi putkiremontista, joten tarina on pitkä, mutta lopputulos onnekas.
- 2) Vuonna 2007.
- 3) Melko tuore. Melojaidentiteettini on siis vasta muotoutumassa. Jonkin sortin retkimeloja näyttäisi todennäköiseltä suuntaukselta, mutta lopullinen paketti on vielä ihana yllätys, jota odotan jo innolla.
- 4) Vapauden illuusio ja luonnossa oleilu.
- 5) Komppaan Juhan näkemystä vuoden takaisesta hallitusesittelystä: jäsenet tekevät seuran. Aktiivisuus kannattaa aina!

KAI KOCH

- 1) Ensimmäiset kerrat taisivat olla inkkarilla vuonna 1988. Kajakitouhu alkoi vuonna 2000 ja kokeilemaan innostivat nykyiset melontakaverit.
- 2) Olen ollut jäsen vuodesta 2006.
- 3) Retkimeloja, välineenä kajakki. Pidän myös kouluttamisesta.
- 4) Se on hauska tapa liikkua luonnossa ja viettää aikaa ystävien seurassa.
- 5) HeMe:n vahvuus on sen jäsenet.

SAMPO CARLENIUS

- 1) Kesällä 2003 kaverin innostamana.
- 2) Vuonna 2005.
- 3) Kesäkaudella ilta-/päivälennkimelontoja merellä, enimmäkseen kajakilla; satunnaisesti myös viikonloppuretkiä lähisaarille. Lisäksi olen ollut alkeiskurssiohjaajana.
- 4) Ajan viettäminen hyvässä seurassa. Meri, luonto, liikunta.
- 5) Uimahallissa voi talvisin käydä parantamassa melontatekniikkaosaamistaan. Se on sekä hyödyllistä että hauskaa!

KONNIA RUOTSINMAALLA - HEMEN RETKI TUKHOLMAN SAARISTOON

Teksti Mari Impivaara, kuvat: Ilkka Salmi

Lopultakin Gillögalla! Olimme tuikanneet kajakkien keulat matalien, pyöreiden kallioluotojen rykelmän muodostamaan labyrinttiin. Tänne olin haaveillut pääseväni siitä asti, kun olin lukenut Stig Fredinin lämminhenkisen melontakirjan ”Med segelkajak i skärgården” vuodelta 1979. Kirja on kirpputoriilta mukaan tarttunut, 1,5 euroa maksanut aarre, jonka lukemista suosittelen kaikille! Sekä Ilkka retkenvetäjänä että säätila olivat suhtautuneet ihailtavan suopeasti mankumiseeni. Mukavassa kelissä olimme päässeet turvallisesti Lilla Nassan saariston kautta Gillögalle.

Auringonlasku Gillögalla

Kapean, noin kolme metriä leveän, kallioiden välissä kulkevan salmen keulilla melonut Harri hypäsi pienen nostosillan kohdalla maihin. Herrasmiehen ottein hän nosti sillan, jonka ohii me

muut sitten pääsimme melomaan.

Auringonsäteet alkoivat jo muuttua punertaviksi, kun etsimme sopivaa leiripaikkaa 12 hengen retkikunnallemme. Sopivia telttapaikkoja on laakeilla Gillögan kalliolla loputtomiin. Luodot ovat kuitenkin matalia ja siksi tuulille alttiita, joten suojaisaa leiripaikkaa joutui kuitenkin tovin etsiskelemään.

Jukka kävi vapauttamassa lähes mustan kyykäärmeen, jonka oli nappanut melallaan vedestä uimasta etuluukulleen matkaseuraksi. Ilta-aurinkoa palvova uskontokuntamme suoritti asianmukaiset iltavenyttelyriittinsä upeassa auringonlaskussa ja painui tyytyväisenä nukkumaan.

Yllätysvieraita

Sopivan intiimin aamu-uintipaikan löytäminen Gillögan labyrinteissa osoittautui yllättävän haasteelliseksi.

*^ Matka taittui säässä
kuin säässä >*

Aamuurinko lämmitti, mutta tuuli pääsi puhaltamaan ilkeästi jokaisessa sopivanoloisessa kolossa. Kapeissa salmissa vesi oli matalaa. Sitä oli usein vain noin metrin verran ja pohja oli pehmeää upottavaa savi liejua. Tyydyttävä kolo löytyi ja aamupesu tuli suoritettua.

Naapuriteltassa oli Paulakin jo herännyt. Hän oli saanut yökavereita: absidissa lmyyli neljä tyytyväistä mustaa rupikonaa. Pian sen jälkeen löysin minäkin yhden konnan teltastani. Kaveri oli ryöminyt suojan puolella olleesta avoimesta oviaukosta sisään ja kyhjötti nyt pelästyneenä teltan nurkassa. Sen kaverilla oli kovempi kohtalo. Se onneton oli hiipinyt retki-tuolini alle. Rojahtaessani tuolilleni istumaan konna-paran pää oli murskautunut tuolin nurkan ja kallion väliin.

Murheellisena hautasin ruumiin sammalmättään alle.

Kolmas konna löytyi, kun kiskoin lähtöhetkellä neopreenitossuja jalkaani. Kaveri oli varmaankin tykästynyt monta vuotta uskollisesti palvelleiden kesämelontatossujeni aromikkaan kosteisiin olosuhteisiin. Ikäväkseni jouduin häättämään sen takaisin kotikosteikkoonsa.

Upea päivä

Gillögan selällä puhalsi napakka vastatuuli, mutta Stora Nassan saariston suojaan ei ollut pitkä matka. Stora Nassa tuntuu olevan veneilijöiden suosiossa eikä ihme. Kelit suosivat meitä jälleen. Lounaan aikana tuuli oli laantunut ja pääsimme ylittämään avoimen Björskärinselän lähes tyvenessä.

Furusjärin leiripaikalla oli jo kaksi

päiväretkellä olevaa, ruotsalaista tyttöä ruoanlaitossa. Yksi retken parhaista uimapaikoista löytyi tältä leiripaikalta. Uintiaika tässä kylpylässä jaettiinkin säädyllisesti miesten ja naisten vuoroihin.

Horsteninselän ylitys kohti Grönskärin majakkasaarta sujui sekin leppoisissa merkeissä. Aurinko lämmitti ja anorakin sai kiskoa yltä. Allin mukaan Grönskärin majakkaa on sanottu Ruotsin kauneimmaksi. Emme aivan ymmärtäneet miksi. Meistä se oli varsin tavanomaisen majakan näköinen.

Rantauduimme lounastamaan ja tankkaamaan ruoka- ja vesivarantoja paikalliseen Sandikseen eli Sandön saarelle. Juuri kun saavuimme satamaan, meidät ohitti väylällä kookas, upea jahti, jonka purjeessa oli tunnus SWE 1. Lieneekö ollut itse Kalle Kustaa vesillä?

Illan leiripaikkaa saimme etsiskellä tovin. Södra Skärgårdenista Falkenskäriiltä olisi löytynyt mainio ranta tämän kokoiselle porukalle, jos tuuli olisi puhaltanut toisesta suunnasta. Branskärgårdenilakin oli hieno laguuni, mutta telttapaikkoja vain muutama. Aurinko oli jo laskenut ja hämärä alkoi hiipiä, kun löysimme Bulleröltä paikan, josta pääsi rantaan. Teltat pystyyn, ilta-appeet tuulensuojaan ja unille. Puskassa käydessä ei keneltäkään jäänyt havaitsematta, että tälläkin saarella oli hyvinvoiva rupikonnapopulaatio.

Tuuli nousee

Aamulla havaitsimme rantautuneemme saaren uimarannalle. Pistäydymme saaren pienessä museossa ja suoritimme soman luontopolun. Aurinko paistoi ja puikkelehdimme Långviksskärin luonnonsuojelualueen saarten lomassa.

Kastön tarjosi retken ehkä upeimman leiri-paikan. Laakeaa kalliota ja näkymät avoimeen horisonttiin. Parkkeerasin riskillä telttani vajaan metrin päähän rantaviivasta. Ristin sormeni, etteivät tuulensuunta ja ilmanpaine muutu yön aikana niin, että majapaikkani tarjoaa vesipatja-majoituksen.

Paulan jalasta löytyi punkki. Harri riensi innoissaan apuun vihreän punkkisorkkarautansa kanssa ja tarjosi demonstraation sen käytöstä. Oivallisen oloinen kapine. Punkkiparka päätyi irti päästettyään Ilkan kartalle ja vieläpä reitille! Siitä hyvästä se menetti henkensä listittynä kalliota vasten.

Tuuli oli noussut, mutta aurinko paistoi edelleen. Biskopsön luonnonsuojelualueen saarien suojasta ylitimme muutaman avoimemman alueen mukavassa myötäisessä. Suuntana oli Huvudskärin majakkasaari, josta tuli reitin käännekohta niin maantieteellisessä mielessä kuin kelien suhteen. Aurinko meni pilveen ja lounaan jälkeen matka kääntyi kohti kaakkoa. Huvudskärin selän

ylitimme sivuvastaisessa aallokossa ja alkoi vähän sataa tuhnuttaa. Stora Hanstenilta löytyi suojaisa leiripaikka.

Kosteaa paluumatka

Kahden päivän paluumatka kohti Stavsnäsiä oli puskemista sateessa ja napakassa vastatuulessa. Ettei vain totuus tästä lajista unohtuisi. Tukholman saaristo tarjosi mukavan saaristoketjun koko loppumatkaksi ilman suurempia ylityksiä. Harri ja Ilkka virittelivät seuran tarpin koko poppooille sateen-suojaksi lounaan ajaksi. Taivas tarjosi tiskivedet, kun asettelit kattilansa sopivaan paikkaan tarpin kulmalle ruokailun jälkeen.

Kivikkoisessa salmessa aalto nosti alukseni kivel-
le, mutta pääsin irti seuraavan aallon nosteessa ja kädellä auttamalla. Parin kilometrin melonnan jälkeen alkoi kajakissa tuntua kostealta. Matkustamoon oli ilmestynyt epäilyttävän paljon vettä. Se ei ollut voinut tulla aukkopeitteen kautta, sillä housut tuntuivat kuivilta. Aloin epäillä pohjakosketuksen puhkaissean reiän koottavan kajakkini pohjaan. Pahantuulisena tyhjensin pari kertaa vettä kajakista rätiltä ja pumpulla ennen illan leirisaarta Brunskäriä.

Tutkin pohjan iltatoimien jälkeen. Päivä paistoi nuppineulan kokoisen reiän läpi. Tein teippaus-

yrityksen, mutta epäilin sen pitävyyttä joustavassa materiaalissa. Kunnolliset paikkausvehkeetkin olivat keulapiikissä korjaustarvikepussissa mukana, mutta laiskuuttani arvelin selviäväni mainiosti viimeisen päivän melonnan Stavsnäsiin muutamalla kuivattelulla.

Jari taisi olla ainoa, joka oli pakannut kuivapuvun matkaansa ja näytti viimeisenä aamuna puvussaan onnelliselta mieheltä edellisen päivän kostean hytistelyn jälkeen. Jätimme Boskapsön jälkeen hyvästit Paulalle ja Allille, jotka jatkoivat omaa puskemistaan kohti Kapelskäriä, josta olivat lähteneet liikkeelle jo viikkoa muuta porukkaa aikaisemmin. Tuuli oli vastainen edelleen, mutta väliin pilkahteleva aurinko nostatti mielialaa kummasti.

Stavsnäsin hiekkarannalle rantautumisen jälkeen ei ollut hurjasti ylimääräistä aikaa ennen laivan lähtöä Tukholmasta kohti Helsinkiä. GPS-tädin ajo-ohjeista huolimatta löytyi tällä kertaa suurempi reitti Tukholman keskustan halki Silja-terminaaliin. Omalta osaltani kesäloma oli tämän melontaretken mittainen, mutta tuntui kuin reissussa olisi ollut pidempäänkin kuin vain viikon verran. Se on onnistuneen retken merkki.

VANKILAN OPPEJA JA VÄHÄN MUUTAKIN

Katselin televisiosta dokumenttia amerikkalaisesta huipputurvallisesta vankilasta (Maximun Security Correctional Facility). Vankilan suunnittelussa lähtökohtana on, että vanki tai amerikkalaisittain asukas on koko ajan kuuden esteen päässä vapaasta maailmasta. Esteet ovat panssarioivia, paksuja lasoja, teräsaata, betonia, piikkilankaa sekä erilaisia liiketunnistimia. Miten tämä liittyy melojaan?

Teksti: Jaakko Mäkikylä

Melojallakin on hyvä olla moniportainen henkilökohtainen turvajärjestelmä. Karkunaru estää melon karkailun; varamela otetaan, kun päämela pettä; kun melonta muuttuu pelastautumiseksi, apuun tulee eskimo, re-entry & roll tai kaveri reskuttaa – ja jos nämä pettävät, melontaliivit kelluttavat, kuivapuku pitää lämpöisenä ja hyvällä tuurilla ajelehditaan rantaan. Hätäraketti, merivartiosto tai muut merenkulkijat ovat jo raskaamman luokan keinoja, jotka on hyvä jättää omissa suunnitelmissa jokereiksi, joita käytetään vasta kun kaikki muut keinot on käytetty.

Mutta miksi niin viisas rosvo joutuu vankilaan, että hänen pakenemistaan pitää estää huimilla avaruusteknologian järjestelmillä? Miksi viisas meloja joutuu pulaan, jossa hän tarvitsee monipuolista turvajärjestelmää? Oikea vastaus lienee molemmille, että omaa tyhmyyttään.

Kylmä vesi tappaa

Uusimmassa ACA:n (American Canoe Association) Paddler-lehdessä oli pieni mythbusting-artikkeli hypotermiasta. Hypotermia ei tapa viidessä minuutissa. Hypotermian määritelmän mukaisesti kehon sisälämpötilan pitää laskea 35

asteeseen, ennen kuin kyseessä on hypotermia. Artikkelin mukaan 0-asteisessa vedessä voi selvitä hengissä jopa tunnin. Mutta sitä ennen ehtii tapahtua paljon.

Kylmässä meloessa kasvot ja kädet jäähtyvät. Kun meloja joutuu veteen, käsien ja kasvojen lihakset jäykistyvät entisestään. Uiminen on hankalaa, kanoottiin kiipeäminen

vaikeutuu, pelastavaan naruun tarttuminen kohmeisin käsin ei onnistu. Kasvojen lihakset eivät aina ehdi sulkea suuta ja vettä pääsee haittaamaan hengitystä. Tällaisissa oloissa ihminen hukkuu nopeammin kuin kuolee hypotermiaan.

Kun välttämättä haluaa liikkua kylmän veden aikaan, hyvät varusteet ja lämmin pukeutuminen on

Kuva: Pekka Manninen

perusteltua. Kylmettymisen alkuoireita ovat passiivisuus ja huonotuulisuus. Rantautuminen ja jalkalihasten käyttö sekä lämmin juotava on paras ensiapu kylmään. Oikeasti jäähtynyttä pitää käsitellä varoen, ettei raajojen kylmä veri lähde liikkeelle ja aiheuta kammiovärinää.

Pidä nenä pinnalla

Jos joutuu veteen pitää olla liivit, jotka kelluttavat aallokossakin pään riittävän korkealla. CE-hyväksytyt 50 N liivit eivät estä hukkumasta kylmässä ja aallokon pärskeissä. CE-vaatimukset perustuvat lähinnä tyyn veden

kellutuskokeisiin. Heikoimmillaan liivit kannattavat vedessäolijan pään painon. Kun nostaa kädet vedestä, painuu suu ja nenä veden alle. Tämän moni meloja huomasi henkilökohtaisesti kun olimme Lohjan Meripelastuskeskuksen tuuli/aallokko-altaassa.

Kun kauppias myy liivejä, ovat argumentteina käyttömukavuus, helppo puettavuus, paljon taskuja jne. Harva uskaltaa sanoa sen oleellisen, että liivi estää hukkumasta. Itselläni on amerikkalaiset 110 N melontaliivit, joiden suunnittelun peruslähtökohtana on ollut estää ihminen hukkumasta. Näiden liivien valmistaja ei koe Eu-

rooppaa markkina-alueeksi, eikä ole hakenut liiveille CE-hyväksyntää. Liivejäni ei saa myydä EU-alueella eikä niitä Melonnan turvaohjeen mukaan saa opastoinnissa käyttää.

HeMe alkaa olla monella sektorilla johtava virkistysmelontaseura Suomessa. Yhä useampi hemeläinen siirtyy hengenvaaralliseen konkariluokkaan, jossa onnistuneiden kokemusten myötä alkaa lipsua turvallisuudesta. Se on yhtä vaarallista kuin aloittelijan osaamattomuus. Oikea vastaus lienee tässäkin, että varoo omaa tyhmyyttään.

Kuva: Antero Kajava

Kylmän ajan melontakausi näyttää vuosi vuodelta pidentyvän. Talvinen luonto on vesillä mykistävän komea, mutta huolellinen kannattaa olla. Keväinen räntäsade Jongujoella.

- TULEVIA TAPAHTUMIA -

HSKG 2009 – HANKO SEA KAYAK GATHERING

HSKG '09 – Hanko Sea Kayak Gathering järjestetään 21.-23.8.2009 Hangon Tullirannassa. Tiedossa on viime kesän tapaan kaikenlaisia kursseja, esityksiä, esitelmiä ja retkiä. Lisätietoja osoitteesta www.nilfinland.fi/hskg. Lue myös raportti vuoden 2008 HSKG:stä Pärskeestä 3/2008.

SUOMI MELOO 2009

Vuoden 2009 Suomi Meloo -kanoottiviesti melotaan 25-vuotisjuhlan kunniaksi samoilla vesillä kuin ensimmäinen Suomi Meloo -viesti eli Iisalmesta Kotkaan 6.-13.6.2009. Lisätietoja osoitteesta <http://www.suomimeloo.fi>

Kuva: Ilkka Salmi, HSKG 2008

KOULUTUSRYHMÄN UUTISIA

KEVÄÄN UIMAHALLIVUOROT

HeMe:llä on uimahallivuoro lauantaina 7.3., 21.3. ja 4.4. Kauniasta uimahallissa, Asematie 26 (sekä luultavasti huhtikuun lopulla pääasiassa ohjaajakoulutukseen tarkoitettu vuoro, josta tiedotetaan myöhemmin).

Paikalle saa mielellään tulla jo klo 17:40 auttamaan kanoottien kantamisessa, mutta toki myös myöhemmin oman aikataulunsa mukaan. Itse vuoro alkaa klo 18 ja päättyy klo 20.

Hallille viedään trailerilla seuran kalustoa, joten muuta ei tarvitse osallistua kuin uimavarusteet. Omia kanootteja voi myös tuoda, mutta ne on pestävä letkulla hallin ulkopuolella ennen sisään kantamista. Muutenkin hallilla pätevät tutut säännöt: ei kenkiä allaspuolelle ja varotaan kolhimasta altaan reunoja kanooteilla.

Hallivuoroille ei vielä ole tarkempaa ohjelmaa, mutta päivitetty tiedot näet HeMe:n www-sivuilta kohdasta Jäsenkoulutus. Vuoro on tarkoitettu kaikille hemeläisille ja erityisesti myös uusille jäsenille: aikaisemmasta melonta- ja uimahallikokemuksesta riippumatta altaassa on hyvä opetella reskutuksia, tuentoja tai eskimopyörähdystä ensi kautta varten, joko omatoimisesti tai ohjatusti. Rohkeasti mukaan, ja rohkeasti kysymään muilta apua tai neuvoja hallilla!

Traileri joudutaan luultavasti kuljettamaan joka kerta erikseen Soutustadionilta. Jos sinulla on siihen sopiva auto ja haluaisit tällä tavalla suorittaa talkoosanostasi jonakin lauantaina, ota yhteyttä: juha.koivisto@iki.fi

ALKEISKURSSIT

Kevään alkeiskurssien aikataulu on seuraava:

1. kurssi: ma, ti, to 4.-7.5.
2. kurssi: ma, ti, to 11.-14.5.
kertauskurssi: ma, ti 18.-19.5.
3. kurssi: ma, ti, to 25.-28.5.
4. kurssi: ma, ti, to 1.-4.6.
5. kurssi: ma, ti, to 8.-11.6.

Ilmoittautuminen kurseille (kuten myös kertauskurssihakemusten jättöpäivä) on huhtikuussa, luultavimmin kuun loppupuolella. Tarkempi päivämäärä ilmoitetaan seuran www-sivuilla. Ilmoittautumisten vastaanottamiseen vajalla kaivataan talkoapua (ei tarvitse osata ennestään, kaikki tarpeellinen kerrotaan) – halukkaat ks. osoite alempana.

Kurseille tarvitaan myös vetäjiä ja ohjaajia! Erityisesti kurssien vetäjät olisi hyvä olla selvillä ennen ilmoittautumispäivää sekä mielellään myös jonkin verran ohjaajia, jotta tiedetään että kurssit saadaan varmasti järjestetyiksi.

Ohjaajilla ei tarvitse olla mitään erityistaitoja: taustaksi riittää seuramme jäsenyys, ja kaiken muun tarpeellisen opetamme kevään ohjaajakoulutuksessa.

Kurssien järjestäminen on seuralle varsin suuri ja samalla myös tärkeä ponnistus. Jos voit osallistua siihen jollakin kurssiviikolla, lähetä mailia: juha.koivisto@iki.fi, ja ylipuhu melontakaverisi myös mukaan! Ohjaajille luvassa talkoopanoksen lisäksi hyvää seuraa, innokkaita ja motivoituneita kurssilaisia sekä monen varmasti omaltakin kurssiltaan muistama keväinen alkuvuikko rennossa ja mukavassa porukassa.

OHJAAJAKOULUTUS

Kurssiohjaajien koulutus järjestetään viikonloppuna 25.-26.4. (ei välttämättä koko viikonloppun kestävä, mutta tarkempi aikataulu ei ole selvillä vielä). Merkitse siis päivät kalenteriin ja seuraa lisätietoja heme-listillä ja www-sivuilla!

Koulutusta pyritään edelleen kehittämään aikaisempien vuosien kokemusten ja palautteen perusteella. Jos olet kiinnostunut auttamaan koulutuksen järjestämisessä, vaikka sitten vain hoitamalla ruokapuolta talkootehtävänä, ota yhteyttä sähköpostilla: juha.koivisto@iki.fi

Kuva: Ilkka Salmi

BRUSH UP -KERTAUS 2009

TAVOITTEET:

Varovainen melontakauden 2009 aloitus, tarkoituksena palauttaa mieliin mahdollisesti talven aikana unohtuneet asiat; varusteet, turvallisuus, perusmelonta.

- Soutustadionilla maanantaina 25.5.2009 klo 18.00 alkaen
- Vetäjät Merja Nieminen ja Riitta Brander
- Kohderyhmä on vuonna 2008 melontansa aloittaneet tai muut vähän meloneet.

VARUSTEET

- Veden lämpötilan mukaiset vaatteet ja välineet
- Kuminauha aurinko- tai silmälasille
- Kajakkiiin mukaan otettavat tavarat vesitiiviisti pakattuna
- Asianmukaiset jalkineet

ILMOITTAUTUMINEN

Soutustadionille 19.4. ilmestyvälle listalle 19.5. mennessä. Mukaan mahtuu 16 kertaajaa.

KOSKIMELONTAA TOUKOKUUSSA

Viikonloppuna 30.-31.5. on kätevä tilaisuus virkistäytyä ohjatusti Kymijoen kuohuissa joko kertaamisen tai uuteen ympäristöön tutustumisen merkeissä. Tapah-tuman luonne määräytyy osallistujien kokeilunhalun mukaan.

Tarkemmat tiedot lähempänä toukokuuta HeMe:n www.sivuilta. Toiveita tapahtuman sisällöstä voi esittää vetäjälle: paula.suurseppa@kohinaa.com.

HEMEN TOIMIHENKILÖT

JÄSENASIAI

Jäsensihteerit: Marja-Terttu Posa
jasenasiat@helsinginmelojat.fi,
(09) 872 9976, 050 446 3803
Maarukankuja 6 A 17, 01480 Vantaa
Kaikki jäsenasiat, osoitteenmuutokset jne.

TALOUSRYHMÄ

Taloudenhoitaja: Mika Sylvelin
mikasylvelin@hotmail.com, 050 518 1434
Aarteenetsijäntie 2 D 38, 00970 HELSINKI

TIEDOTUSRYHMÄ

Pärskeen toimitus: Heidi Kock, Reija Lång,
Riitta Hämäläinen
parske@helsinginmelojat.fi
www.helsinginmelojat.fi Juha Koivisto
juha.koivisto@iki.fi, 040 838 8653

KOULUTUSRYHMÄ

Koulutusryhmän vetäjä: Juha Koivisto
juha.koivisto@iki.fi
Koskikurssit: Tuomas Runnako
tuomas.runnako@kokkolalainen.com,
045 677 5595
Avokanoottikurssit: Jaakko Mäkikylä
jaakko.makikyla@meridianx.fi, 050 345 6935

RETKIRYHMÄ

retkiryhma@helsinginmelojat.fi
Retkiryhmän jäsenet:
Mirja Hämäläinen, 050 525 2843
Heli Pessa, 040 519 7036
Tiistairetkien koordinaattori: Inkeri Salmenlinna
inkeri.salmenlinna@iki.fi, 050 575 7555

VAJARYHMÄ

Vajavastaava (MM): Jukka Honkala
jukka.honkala@pp1.inet.fi, 040 507 0880
Vajavastaava (SS): Jyrki Uotila
jyrki.uotila@luontopalvelut.fi, 0400 831 404
Päivystysvastaava: Elisa Koivuranta
elisa.koivuranta@gmail.com, 0400 253 473

KALUSTORYHMÄ

Varausvastaava: Jari Latvasalo. Kajakkien, trailerin ja muiden välineiden varaukset s-postilla kajakkivaraus@helsinginmelojat.fi tai soittamalla/tekstiviestillä 0400/886453 ti ja to klo 15:30-18:00.
Kalustohankinnat: Risto Lehtivaara
risto.lehtivaara@kolumbus.fi
Kalustokirjanpito: Mikko Kokkonen
mikko.kokkonen@nokia.com
Kalustonkunnostus: Tapio Linkosallo
tapio.linkosallo@helsinki.fi

Helsingin Melojat ry.:n sääntömääräinen KEVÄTKOKOUS

Kisahallin A-kokoustila (A-halli), Paavo Nurmen kuja 1 / Mannerheimintie 17, 00250 Helsinki

MAANANTAINA 30.3. 2009 KLO 18

Esityslista:

- Kokouksen avaus
- Kokouksen puheenjohtajan, sihteerin, kahden pöytäkirjantarkastajan ja kahden äänenlaskijan valinta
- Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
- Esityslistan hyväksyminen kokouksen työjärjestykseksi
- Vuoden 2008 tilinpäätös, tilintarkastajien lausunto ja vuosikertomus
- Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen
- Kohinan KONTTI-tukikohdan käyttöoikeussopimustarjouksen käsittely
- Muut mahdolliset asiat
- Kokouksen päättäminen

TERVETULOA!

Palautus:
Marja-Terttu Posa
Maarukankuja 6 A 17
01480 Vantaa

2

HEMEN MAKSUT V. 2009

Jäsenmaksut:

Jäsenmaksu 70 e (talkoopanoksen tehneille 45 e).

Perhejäsenmaksu 135 e (kaksi talkoopanosta tehneille 85 e).

Nuorisojäsenmaksu (alle 18 v.) 25 e (nuorisojäsenmaksu talkoopanoksen tehneille 15 e).

Talkoomaksu 25 e (talkooalennus edellyttää vähintään neljän tunnin työpanosta seuran hyväksi).

Jäsenmaksu sisältää kaluston käyttöoikeuden. Jäsenmaksun maksanut jäsen saa käyttää seuran kanootteja ja varusteita (mela, kelluntaliivit, aukkopeite) korkeintaan kaksi yöpymistä sisältäville vajalta vajalle melottavilla omilla retkillä (sekä koski- ja avokanooteilla myös vajalta kuljetettuna) ja seuran yhteisillä retkillä.

Liittymismaksut:

Liittymismaksu uudelle jäsenelle 36 e, perheelle 2 x 36 e, nuorisojäsenelle 15 e. Alennettu liittymismaksu 18 e.

Muut maksut:

Vaja-avainpantti 10 e, kanoottipaikka yksikkö 30 e, kanoottipaikka kaksikot ja avokanootit 45 e.

Varustekaappi 10 e.

Vierasmelontamaksu (1 vieras kerrallaan) 10 e.

Maksut kajakkien ja tarvikkeiden lainaamisesta omille retkille (varaukset varausvastaavalta):

Retkipäivämaksu kajakista 2 e/aukko/päivä ja avokanootista 4 e/päivä. Kajakkikaaret 1 e/päivä.

Teltta tai trangia 2 e/päivä.

Kanoottitraileri 20 e lähtömaksu + 20 e/päivä.

Myytävät tavarat:

Porkkala-Pellinki vedenkestävä vesiretkeilykartta (1:50 000) 2003 painos, 5 e.

Meriretkeilyn perustieto 3 e. Siniset hihamerkit 3 e.

Laminointikone päivistyksen aikana käytössä, laminointikalvot (A4) 1 e ja (A3) 2 e.

Ostetuista tuotteista/palveluista esitetään kuitti tiistaipäivystäjälle, SS klo 17-18 (kesäaikaan).

HeMen tilinumero

OP Oulunkylä 572146-113731. Merkitse maksaessasi nimesi ja maksun aihe laskun viestikenttään.